

Sygn. akt III AUa 72/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Żurecki (spr.)
Sędziowie	SSA Antonina Grymel SSO del. Anna Petri
Protokolant	Elżbieta Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2016r. w Katowicach

sprawy z odwołania K. S. (K. S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o umorzenie składek

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach z dnia 6 listopada 2015r. sygn. akt XI U 3016/15

oddala apelację.

/-/SSA A. Grymel /-/SSA M. Żurecki /-/SSO del. A. Petri

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 72/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach wyrokiem z dnia 6 listopada 2015r. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 15 lipca 2015r. odmawiającą K. S. umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy wraz z odsetkami wynoszących łącznie 22.410,55 zł za okres od lipca 1999r. do września 2000r. w ten sposób, że umorzył ubezpieczonemu powyższe należności składkowe.

Sąd uwzględnił odwołanie ubezpieczonego na podstawie art. 1 ust. 13 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (dalej ustawa abolicyjna) (Dz. U. z 2012r., poz.1551) po stwierdzeniu, że skarżący na dzień wydania decyzji w przedmiocie umorzenia składek nie posiadał niepodlegających umorzeniu składek o których mowa w art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej.

W szczególności Sąd ustalił, że ubezpieczony zapłacił w dniu 22 listopada 2013r. składkę na ubezpieczenie zdrowotne za październik 2000r. w kwocie 84,14 zł co wynikało z treści akt składkowych w których organ rentowy potwierdził powyższą wpłatę.

Stwierdzając powyższe Sąd wskazał jednocześnie, że fakt istnienia bieżących zaległości składkowych ubezpieczonego za okres od września 2014r. do maja 2015r. nie stanowi przeszkody w umorzeniu składek na podstawie ustawy abolicyjnej.

W apelacji od wyroku organ rentowy wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania zarzucając wyrokowi naruszenie przepisu art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej poprzez błędną jego wykładnię i uznanie, że w świetle tego przepisu bieżące zaległości składkowe nie stanowią przeszkody w umorzeniu składek na podstawie ustawy.

Apelujący wskazał, że zarówno w dacie upływu 12-miesięcznego terminu (tj. 15 kwiecień 2015r.) o którym mowa w art. 1 ust. 11 ustawy jak i w dacie wydania zaskarżonej decyzji w przedmiocie umorzenia składek ubezpieczony posiadał zaległości z tytułu bieżących składek na własne ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności pozarolniczej za okres od września 2014r. do maja 2015r.

Organ rentowy podkreślił, że w myśl art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej warunkiem umorzenia należności objętych ustawą jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji o umorzeniu składek niepodlegających umorzeniu składek za okres od 1 stycznia 1999r. do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność.

W związku z tym w ocenie apelującego w pojęciu składek niepodlegających umorzeniu użytym w art. 1 ust. 10 ustawy mieszczą się wszelkie zaległości składkowe osoby prowadzącej działalność pozarolniczą istniejące w chwili wydania decyzji w przedmiocie umorzenia składek a więc i te składki, które stały się wymagalne po dacie 28 lutego 2009r.

Sąd Apelacyjny oddalił apelację albowiem nie podzielił stanowiska organu rentowego prezentowanego w jej treści.

Przedstawiony przez apelującego sposób odczytania pojęcia składek niepodlegających umorzeniu użytego w art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej, których brak na dzień wydania decyzji o umorzeniu należności objętych ustawą jest warunkiem wydania takiej decyzji nie uwzględnia pozostałych regulacji zawartych w ustawie z dnia 9 listopada 2012r. a w szczególności przepisów art. 1 ust. 8 i ust. 11 ustawy.

Przedmiotowa ustawa przewiduje dwuetapowy sposób postępowania w sprawie umorzenia należności o których mowa w art. 1 ust. 1 i 6 ustawy.

Zgodnie z art. 1 ust. 8 ustawy decyzje w przedmiocie umorzenia tych należności musi poprzedzać decyzja określająca przede wszystkim warunki umorzenia w której ustala się także kwoty należności podlegających umorzeniu. Zasadniczym warunkiem umorzenia należności jest spłata niepodlegających umorzeniu należności o których mowa w art. 1 ust. 10 ustawy najpóźniej w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia – co wynika jednoznacznie z art. 1 ust. 11 ustawy.

Z kolei przepis art. 1 ust. 13 pkt 1 i 2 stanowi, że decyzje w przedmiocie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 wydaje się po ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10 z uwzględnieniem ust. 7, 11, 12 ustawy.

Ponadto należy wskazać, że przepis art. 1 ust. 16 ustawy przewiduje możliwości wniesienia odwołania również od decyzji określającej warunki umorzenia o której mowa w art. 1 ust. 8.

W związku z powyższym wskazany w ustawie sposób postępowania w sprawie umorzenia należności objętych ustawą powinien prowadzić do wniosku, że w pojęciu „niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia i fundusze wskazane w

art. 1 ust. 10 ustawy za okres od 1 stycznia 1999r.” powinny mieścić się jedynie te zaległości składkowe które posiadał wnioskodawca w chwili wydania decyzji określającej warunki umorzenia skoro ustawodawca zakreślił wnioskodawcom roczny termin dla spełnienia warunków liczony od daty uprawomocnienia się tego rodzaju decyzji.

W konsekwencji zaległości składkowe wnioskodawcy, które powstały po wydaniu i uprawomocnieniu się decyzji o której mowa w art. 1 ust. 8 ustawy nie powinny mieć wpływu na ocenę spełnienia warunku o którym mowa w ust. 10.

W przypadku ubezpieczonego eksponowane zaległości składkowe powstały w okresie po uprawomocnieniu się decyzji z dnia 27 lutego 2014r. określającej warunki umorzenia należności.

Należy zauważyć, że organ rentowy w decyzji tej nie skonkretyzował kwot zaległości niepodlegających umorzeniu poprzestając na przytoczeniu przepisów art. 1 ust. 10 i ust. 11 ustawy. Z akt rentowych wynika natomiast, że tego rodzaju zaległością w chwili wydania decyzji o warunkach umorzenia była – w ocenie organu rentowego – kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne za październik 2000r.

w którym to okresie ubezpieczony opłacał składki na ubezpieczenia społeczne. Była to zatem należność niepodlegająca umorzeniu w świetle art. 1 ust. 1 i ust. 6 ustawy.

Bezspornym jest, że ubezpieczony już w dniu 22 listopada 2013r. dokonał wpłaty składki za wskazany okres.

Wobec powyższego mając na uwadze wskazane rozważania i ustalenia faktyczne należało uznać apelację za bezzasadną i orzec o jej oddaleniu w myśl

art. 385 k.p.c.

/-/SSA A. Grymel /-/SSA M. Żurecki /-/SSO del. A. Petri

Sędzia Przewodniczący Sędzia

MP